

Nógrádi Gábor

EMMIKE NEM SEMMIKE

(Komédia)

Az író nem tart igényt szerzői jogdíjra, ha – előzetes megállapodás alapján – iskolai színjátszó csoport vagy diákszínpad mutatja be a komédiát.

Színjátszó csoportok előadásában a közönség érzékenységét figyelembe véve egyes jelenetek teljes egészükben kihagyhatóak. A szerző ezekről a változtatásokról csupán tájékoztatást kér.

A jeleneteket az apa és a lánya közötti csatározás köti össze.

Az egyes epizódokat meg lehet tapsolni, ha a rendezés lehetővé teszi, mint egy vidám műsoros est különálló blokkjait. Ennek több előnye van, például segít szétválasztani az egyes jeleneteket.

Szereplők:

APCIKA

ANYUKA

EMMIKE

PIRCSI, KUTYAGAZDA, VILI BÁCSI, CINKA, SZEMETELŐS FÉRFI, KISFIÚ,

ASSZONY

Több szerepet játszhat ugyanaz a színész más-más jelmezben, maszkban.

A verselésnek sem ritmikai, sem rímelési állandósága, szabályossága nincs.

Néhol prózába vált, majd újra versbe.

Helyszín:

Lakásbelső nagyon kevés bútorjelzéssel (pl asztal, szék, fotel), és külső kertrész.

Zenei átkötések választják el az egyes jeleneteket.

Bevezető zene.

1. jelenet

APCIKA *(dühösen besiet, észreveszi a közönséget)*

Emmike nincs itt? Istenem!

Mindjárt szétreped a fejem.

Nem bújt el? Nincsen köztetek?

Holtbiztos, hogy ismeritek!

(Egy székbe (fotelbe) esik.)

Van egy kislányom, Emmike!

Tudjátok meg: nem semmike!

Ő az oka, hogy őszülök,

És egyszer tán megőrülök.

ANYUKA

(másik oldalról bejön talán egy tál gyümölcessel, kis tányér keksszel. Leteszi az asztalra)
Nyugodj meg drágám, semmi baj,
Nem Emmikétől ősz a haj.

APCIKA

Ha nem tőle, akkor kitől?
Hidd el szívem, hogy Emmikénktől
egy rinocérosz is kidől.

ANYUKA

(az asztalnál ül és a gyümölcsökkel foglalkozik.)
Túl érzékeny vagy! Emmike
olyan édes, mint senki se.

APCIKA

Édes?! Ez most komoly, szívem?
/közönségnek kifelé:/ Még hogy édes! Meg „senki sem”!
Egy példa, ha elmondhatom;
de most figyeljetek nagyon!
Virágot hoz tegnap nekem,
Nevem napján, az ünnepen.

EMMIKE

Táncikálva berobban nefelejccsel a kezében és szörnyű hangosan artikulálva ordítja a felköszöntőt, Apcika ijedten a szívéhez kap, közben Emmike a virágot, hol odanyújtja, hol elveszi a kinyúló apai kéz elől. Esetleg még szaladgálhat ugrálva, táncolva is körbe-körbe, hogy a fékezhetetlen, hebrencs, de azért szeretnivaló figurát lássuk rögtön. Az apa követheti kislányát játékos ugrándozással örömeiben, hogy Emmike nem felejtette el a névnapját.

Az Anya az asztalnál ülve, a ritmust követve vidáman nézi Emmikét és a jelenetet.

Szép nevednek napján, / kívánok sok szépet,
legyen Emmikével / vidámabb az élet.

Mint a kék nefelejcs / a mezők közepén
akit szívem szeret / az legyen az enyém.

APCIKA

Köszönöm, drágám! Köszönöm!
Virágot kapni nagy öröm!

EMMIKE

A névnapod van ma, / köszönteni jöttem,
a rímekből neked / csokrot is kötöttem.
Mert a Te névnapod / olyan drága nekem,
nem is tudom mért nem / töltöd mindig vélem.

APCIKA

Veled töltöm! Ennél nem is lehet többet.

(félre) Hiszen néha éppen ettől örülök meg!

EMMIKE

(Megáll mereven, aztán énekelni kezd, lehet hamis¹! Apa és Anya persze bambán áll és vigyorog.)

Felsütött a napnak aranyos sugára,
Hajnali harmatban, tiszta gyolcs ruhába’.

EMMIKE, APCIKA, ANYUKA

Neked szóljon a dal, ma van neved napja,
A naptár is éppen nevedet mutatja.
Adjon az ég Néked erőt, egészséget
Szeretet kísérije minden lépésedet!

Lehet más dal is. A dal végén mereven, vigyorral a virágot felemelve Emmike megáll az apja közelében, mint egy szobor².

APCIKA

(Ő is boldog vigyorba torzulva többször a virágért nyúl, mert azt hiszi vége a köszöntőnek, de nem veszi el a csokrot. Végül:)

Az örömtől majdnem felrepülök, mikor
fülembé hasít egy rettenetes sikoly.

PIRCSIKE

Hátul – mintegy kívül – besiet egy cseréppel, amiben nincs virág)

„Hogy a mennykő csapjon bele!
Nefelejsem ki tépte le?”

APCIKA

A szomszéd Pircsi ordított:

PIRCSIKE

(miközben kisiét)

Segítség! Rablók! Gyilkosok!

ANYUKA *(férjéhez, de nem meggyőző)*

Nyugodj meg drágám, semmi baj,
Nem Emmikétől ősz a haj.

APCIKA

Ha nem tőle, akkor kitől?
Hidd el szívem, hogy Emmikénktől
egy rinocérosz is kidől.

ANYUKA

Ne húzd fel magad, csillagom!

---

¹ [Kovács Nóri - Névnepköszöntő dal](#) (Természetesen nem kell a hajlításokat megtanulni, a dal a kedves humort szolgálja, Emmike karakterének az illusztrációját szolgálja.)

² Az ilyen kimerevítésekre gyakran szükség van, mert a szereplőnek egy ideig nincs szövege, de jelen kell lenni, miközben „elbeszélnek a feje felett”. Ugyanakkor a kimerevítés célszerű használata nem csak humorforrás, de rendezői stílus is lehet.

APCIKA

Ne? Tényleg? Na, jó: folytatom.
Kislányom szólt:

EMMIKE

Apcika, hé!
Nem mondtad-é:
a természet mindenkié?!

APCIKA

„A természet, az igen, persze!
De nem Pircsike nefelejcsse!”
Fizetnem kellett! Tízezer!
„Ezért valaki még felel!”
– dörgöm, s Emmi előmbe áll:

EMMIKE

Itthon szülő nem kiabál!
Babika³ néni mondta egyszer:
gyerekhez csúnyán szólni nem kell!
Rossz példát mutatsz apcika!
Ez egy nevelési hiba!...

(Emmike mérgesen kiszalad a virággal együtt.

Apcika a székbe, fotelbe dől, és homlokára borít egy kéznél lévő vizes trikót.)

APCIKA

Mit tehettem? Csak bámultam bután.
Istenem, hol van a vizes ruhám?
Engem nevel? Az ész megáll!
Hajam fehér – ezernyi szál!

ANYUKA

Nyugodj meg drágám, semmi baj,
Nem Emmikétől ősz a haj.

APCIKA

Ha nem tőle, akkor kitől?
Hidd el szívem, hogy Emmikénktől
egy rinocérosz is kidől.

ANYUKA

Micsoda túlzás! Ó, egek!
(Kifelé néz.)
De itt jön éppen! Én megyek...!

APCIKA

Naná! Hogy vele én legyek!
Ma mit talált ki? Istenem!
Akármit! Sajnos, szeretem

---

³ A nevet javasolt kicserélni a közönség által ismert óvónő vagy tanítónő nevére (szótagszámot megtartva, ha lehet), aki esetleg jelen is van. De név helyett lehet „Az óvónéni” vagy „Tanító néni”.

<https://mora.hu/konyv/emmike-nem-semmike-kislanyom-megorulok>

egyetlen drága gyermekem!

2. jelenet

(Emmike bejön egy hatalmas „kutyával”. Széles mosollyal emeli a pórázt. Apcika feláll, hátrább lép, menekülne.)

EMMIKE

Nézd csak, mit hoztam, Apcika!
Hát nem csodálatos egy állat?
Gyorsan, szaladj, keress egy tálat!
Vizet, s kaját kell kapnia!

APCIKA

Nem! Nem! A lakásunk soha
nem lesz egy borjú otthona!

EMMIKE

Nem borjúúúú! Kutya! Nézz ide!
Bög? Nem bög! Ugass, Pincsike!

(A kutyajelmezbe öltözött színész (ha felnőtt, esetleg tanár, annál nagyobb a nevetés) esetleg „levizeli” az asztal lábát, és megszólal mintegy magyarázatként: Vau! Vau! Vau!)

EMMIKE

Az utcán találtam szegénykét,
kidobták gonosz emberek.
Te mondtad, hogy ez bűn, ez vétség,
de a jók – *(kioktatóan prózában)* **akik szeretik az állatokat!** – azok rajtuk segítenek.

APCIKA *(fenyegető)*

Mért nem figyelsz rám, Emmike?!
KUTYA NEM JÖHET BE IDE!

EMMIKE

Nem?! Akkor én is elmegyek.
Ketten leszünk kivert ebek.

Emmike úgy tesz nagy hamis lendülettel, mint aki indul, de csak helyben jár (esetleg). Kutya nem mozdul.

APCIKA

(némileg zavartan)
Várj! Kérlek!... Ezt meg kell beszélni...
Beszéljük meg... Mint férfivel a férfi,
– ahogy mondani szokták a nagyok.

EMMIKE

Hol van itt férfi? Én kislány vagyok,
Te meg apa. Legfeljebb ez az eb

lehet férfi.
(Pislogva lesi a kutyát. Félre:)
Bár nem figyeltem meg.
Úgyhogy kérdezem: férfit itt ki lát?

APCIKA
Kislányom, erről nem nyitok vitát.
Ha a kutya marad, én...
(Öklét emeli fenyegetően.)
Én megyek el!

EMMIKE
(naívat játszva)
És mit mondjak anyának, hol leszel?
Hova küldje a tiszta pizsamát?
Meg a zoknidat? Meg a nagymamát?

APCIKA
(közönségnek vicsorogva gyilkos indulattal)
Már épp a szétrobbanás előtt voltam,
és nem mondhatom ki, hogy mit gondoltam,
amikor jött a felmentő sereg:
a kutya gazdája megérkezett.

*Bebotladozik egy idős nő vagy férfi görbebotra támaszkodva.
Szöveg közben odamegy a kutyához és elveszi Emmikétől a pórázt, aki nem szívesen adja oda.
És a kutya sem indul el a gazdájával. Húzatja magát. Talán lefekszik.*

KUTYAGAZDA
Cézár! Hát itt vagy? Futkosok utánad.
Még szerencse, hogy a szomszédok láttak
egy kislánnyal. *(Emmihez)* Te voltál, drága gyermek,
aki a kis kutyámat megmentetted?
Az Isten áldjon meg, köszönöm szépen,
Jobban vigyázok majd rá, megígérem.
(Menne, de a kutya maradna, lefekszik, és Emmikét nézi..)
Gyere már! Cézár!... Nézzék! Ez lefekszik!

(Gazda lassan húzza kifelé az ellenálló kutyát.)

KUTYA
Ne rángass, jó?! A kislány jobban tetszik.
Én itt maradnék inkább, ha lehet.
Menjen a harapós apuka el veled!

APCIKA
Mi?! Hogy?! Én menjek el házőrző ebnek?!

EMMIKE
Te mondtad: itthon kutyába se vesznek.
Nem szeretgetünk és nem becsülünk.
Menj csak! Mi majd új apukát szülünk.

APCIKA

(Dühhel kegyetlenséget mondana, de a 2. sorban visszakozik.)

Teeeee! Te átokfajzat...! Figyelj, Emmike!...

Még egyszer kutyát be ne hozz ide!

EMMIKE

(haragosan.)

Oké, Apcika! Kislányod szót fogad!

De többet ne mondd!... Nem mondd nekem,

hogy szereted az állatokat!

(Emmike kiszalad, utána kutya is vihogva, és pórázon húzva idős gazdáját)

APCIKA

Mit tehettem? Csak bámultam bután.

Istenem, hol van a vizes ruhám?

Apcika a székbe/fotelbe zuhan és a homlokára borítja a folyton kéznél vizes ruhát.

Atkőtő zene.

3. jelenet

APCIKA

Van egy kislányom, Emmike!

Tudjátok meg: nem semmike!

Ő az oka, hogy öszülök,

És egyszer tán megőrülök.

ANYUKA

(másik oldalról bejön vizes edénnyel és a férje vizes ruhát megmeríti, kicsavarja., visszateszi a szék karfájára.)

Nyugodj meg drágám, semmi baj,

Nem Emmikétől ősz a haj.

APCIKA

Ha nem tőle, akkor kitől?

Hidd el szívem, hogy Emmikénktől

egy rinocérosz is kidől.

Ötleteitől falra mászom,

hangja túltesz egy elefánton.

ANYUKA

Nyugalom! Majd, ha kistesója

megszületik, lesz hangfogója.

És boldog lesz a kicsivel,

Többet nem idegesít fel.

Mondd el neki! Nem titok már.

Örülni fog a kis betyár!

APCIKA

Igaz!... A jó hírt, / ha elmondom

neki, – lesz nála / egy jó pontom.
De jön is már! Remélem, boldog
lesz, ha megtudja a dolgot.

*Emmike boldog malaclépegetéssel, énekelve be.
Apcika ugyanígy követi nyögdecsevel, a 2. versszaktól vele énekelve, hátha elnyeri kislánya
szimpátiáját, hogy beszélhessen vele.
Az Anyuka derűsen nézi a jelenetet. És ő is énekelhet a 2. vagy a 3. versszaktól.*

EMMIKE *(kicsit gyorsabb ritmusban, mint a minta)*

Egy kis malac, rőf- rőf- rőf,

Trombitálgat, tőf- tőf- tőf,

Trombitája víg ormánya,

Földet túrja, dőf- dőf- dőf.

Jön az öreg, meglátja,
Örvendezve kiáltja:
Rajta fiam, rőf- rőf- rőf- rőf
Apád is így csinálja!

Most már együtt zenélnek,
Kukoricán megélnek,
Tőf-tőf-tőf-tőf, rőf-rőf-rőf-rőf,
Ezek ám a legények!

APCIKA

*(Emmike elé kerülve megállítja a kislányt, de közben a vers ritmusában tovább mozoghatnak
játékosan..)*

Emmike állj!

Egy kicsit várj!

Örömhírt hoztam

a kobakomban.

Ha itt maradsz,

s el nem szaladsz

elmondom nyomban!

(Kis szünet.)

A családukbán

lesz egy kistesód,

egy kis malac!

Emmike bénultan megáll egy mozdulat közepén. Innen a jelenet végéig: próza.

EMMIKE

Mi van? Ki lesz a családukbán? Egy kis malac?

APCIKA

Nem, nem! Azt csak viccből mondtam, Emmike. Meg a rím kedvéért. *(boldog mosollyal
selypegve)* **Kisbabát várunk! Kistesód lesz!**

EMMIKE

(Megkerüli az apját, leül a székbe, mogorva, konok.)

Nem lesz!

APCIKA

Mi az, hogy „nem lesz”?

EMMIKE

Az, hogy: nem lesz kistesóm!

APCIKA

Már hogyan lenne, amikor biztosan lesz? *(Az anyára néz.)* Ugye, drágám?

ANYUKA *(kisiet)*

Persze, drágám! Egészen biztos.

APCIKA

(Hűvösen, hogy megint itt hagyta Emmikével – a közönség felé.) „Persze, drágám! Egészen biztos.” Jellemző! Mindig felszívódik, ha Emike kardot ránt valami miatt. Folyton nekem kell csatázni vele. Mi vagyok én? Terminátor, aki meg tudja szerelni a huzalozását, ha szétrúgják?

EMMIKE

Majd akkor lesz kistestvérem, ha előtte megbeszéljük.

APCIKA

Mit beszélünk meg?

EMMIKE

Azt, hogy legyen kistestvérem vagy ne legyen.

APCIKA

(dühösen kiabál) Hahaha! Röhög a vakbelem!

EMMIKE

Fog az még fájni is! Mit mondtál két hete vasárnap délután hatkor?

APCIKA

Mit tudom én, mit mondtam két hete vasárnap délután hatkor! Már azt sem tudom, hogy mit mondtam ma reggel hétkor! Fantasztikus, hogy anyád is emlékszik rá, mit ígértem neki az esküvőnk előtt egy órával. Én ezt nem értem. Komputer van a fejetekben, hogy mindenre emlékeztek? Na, mit mondtam „két hete vasárnap délután hatkor”?

EMMIKE

Amikor arról volt szó, hogy hova menjünk nyaralni, megígérted, hogy **mi mindig minden fontos családi döntést megbeszélünk**. És csak azt csináljuk, amiben mind a hárman megegyezünk.

APCIKA

Öööö... Igen, igen... Lehet, hogy mondtam effélet... De ne keverj össze egy nyaralást olyan... olyan gyönyörű családi dologgal, mint a gyermekáldás!

EMMIKE

Gyermekáldás?! Szóval, ha a kistesómról van szó, az gyermekáldás! Engem meg mindig *egy átokfajzatnak* nevezel! Gratulálok!

APCIKA

Emmike! Ha egy baba a világra készülődik, az gyermekáldás! *(Halkabban, kissé félre.)*
Átokfajzat ... csak később lesz – esetleg.

EMMIKE

Köszönöm a kedves magyarázatot, Apcika! Nem győztél meg. Testvéрке törölve! Delete!

APCIKA

(Könyörögni kezd.) Emmike! Imádni fogod a kistesódat! Etetheted, itathatod, játszatsz vele, és még pelenkázhatod is...!

EMMIKE

Kösz! Szuper!

APCIKA

Egy igazi babád lesz.

EMMIKE

Lesz?! Majd akkor lesz, ha megbeszélitek velem is. Akkor majd jöhet a bébi! De addig szó sem lehet róla! Csináljátok vissza! Control Z!

APCIKA

(térdre esik a kislány előtt, szinte zokog)

Kislányom! Esküszöm, ezután mindent megbeszélünk veled, mielőtt döntünk, csak a kistesódba egyezz bele! Már nem lehet visszacsinálni.

EMMIKE

(Némi feszült hallgatás után. Talán a közönségen néz végig döntés előtt, mintha a tanácsukat várná.)

Jól van... Na, jó. Rendben van! **Most az egyszer!** – beleegyezem.

APCIKA

Köszönöm, drága kislányom! Köszönöm!

EMMIKE

(Az apja felett fenyegetően.)

De ha még egyszer a megkérdésem nélkül...!

APCIKA

(A kifelé induló Emmike után.)

Soha! Emmikém! Soha!

ANYUKA

(Bejön)

Mit csinálsz itt, fiam? Mér' térdepelsz?

APCIKA

(felemelkedik.)

Semmi, semmi... Csak imádkoztam. Ja. Imádkoztam Emmikéhez, hogy fogadja el a kistesóját.

ANYUKA

És? Elfogadta?

APCIKA

Igen... Boldogan! Repesett az örömtől.

ANYUKA

Na látod, drágám, semmi baj,
Nem Emmikétől ősz a haj.

Anyuka kimegy.

APCIKA (*közönséghez*)

Ha nem tőle, akkor kitől?
Higgyétek el, hogy Emmikénktől
egy rinocérosz is kidől.

Zenei átkötés.

4. jelenet

Apa az asztalhoz ül, kinyitja a laptopját és ír.

Zene alatt a háttérben a szomszéd Vili bácsi a leveleket gereblyézi össze.

APCIKA

Szomszédunkban él Vili bácsi,
Nincs unokája, gyereke.
Ezért nem tudja tán, hogy Emmi
ijesztgetnie lehet-e.
Ma is ez történt!
Éppen írom halhatatlan regényemet,
amikor hallom, elkezdődik
ismét a szokott jelenet.

Emmike jön boldogan ugrándozva és lóbálva kis táskáját. Énekel.

EMMIKE (*a malac dal dallamára*)

Öcsikém lesz, la-la-la!
Ha sírdogál a baba,
A csörgőjét fogom rázni,
Hogy kacagjon, hahaha!

Ha bepipil a baba,
s nincsen otthon az anya,
be fogom majd pelenkázni,
én leszek a kismama!

*Vili bácsi megfordul és gyorsan a fejére tesz egy – szeménél kilyukasztott– rongyot.
Aztán ijesztően Emmikére huhog.*

VILI

Huhú! Ki vagyok?

Emmike rémült nagy gesztussal összerезzen, és elejti a táskáját.

EMMIKE

(Kifelé)

Hát ez nem igaz! A szívrohamot hozza rám.

(dühösen)

Vili bácsi! Te hülye vagy?

Emmike fejét ingatva liheg.

Apcika felugrik és indul „kifelé”.

APCIKA *(maga elé)* Úristen, Emmike!... Hogy beszél ez?

Vili bácsi lehúzza a fejéről a rongyot.

VILI *(édeskedve)*

Nana, Emmike! Ilyet nem szabad mondani egy felnőtt bácsinak?

Emmike felkapja a táskát, talán meglendíti, mint egy fegyvert, dobbant stb.

EMMIKE

Nem?! Nem szabad? És egy felnőtt bácsi ijesztgethet egy gyereket ronggyal a fején?!...

Te!... Te!...

Nyilván egy még durvábbat mondana, ha az apcika nem „jelenik meg”.

APCIKA

Jónapot, Vili bá'! Jónapot!

VILI

Jónapot, szomszéd! Éppen beszélgetünk Emmikével...

APCIKA

Igen? Nagyszerű... *(Hamisan.)* Emmike! Akarsz egy kis csokit?

EMMIKE

(meglepetten lecsillapodik rögtön) Csokit? Há' persze! Akarok! Megyek!

Emmike „bemegy”. Vili bácsi a ronggyal meg a szerszámával eltűnik hátul.

EMMIKE

Hol van?

APCIKA

Micsoda?

EMMIKE

Hát a csoki!

APCIKA

Ja? A csoki? Hm... Itt van, Emmikém! Tessék! Keksz! De nagyon finom!

Apcika levesz az asztali tányérról kekszet és odanyújtja a gyerekeknek.

EMMIKE (*csalódottan*)

Ez a csoki? Ez nem csoki! Ez a te kekszed, amit akkor rágcsálsz, ha nem megy az írás. Miért hívtál be? Mert nem a csoki miatt, az biztos!

APCIKA

Bocs, kislányom! Tényleg nem. Azért, hívtalak be, mert... mert egy csúnya szót mondtál egy felnőttnek!

EMMIKE

(*gúnyval*)

Melyik volt az a csúnya szó? A „Vili bácsi”?

APCIKA

Emmike! Nagyon jól tudod te, melyik volt az a csúnya szó!

–

EMMIKE

Oké, mondjuk tudom! De te mit mondanál annak, aki folyton ijesztget? (*Úgy utánozza a bácsit hirtelen, hogy még apcika is összeressen.*) „Huhú! Ki vagyok?!” Mit mondjak erre neki? (*Csúfondáros iróniával.*) „Kedves kis bácsika! Köszönöm, hogy halálra ijesztgettél! Puszi! Puszi!”

APCIKA

Jól van, jól van!... Lehet, hogy Vili bácsi butaságot művel az ijesztgetéseivel. De akkor azt mondd neki, hogy... hogy: „Ne butáskodj, Vili bácsi!”

EMMIKE

„Ne butáskodj, Vili bácsi?” Apcika! Én tudom, mi a butaság! Az a butaság, ha behívsz, hogy csokit adsz, és csak kekszed van. Amit Vili bácsi csinál, az **kimeríti a hülyeség fogalmát**, ahogy mondani szoktad.

APCIKA

Nananana! Azért vannak még más szavak is Vili bácsi butáskodására szerintem. Anyával gyakran olvasgatjátok a szinonimaszótáramat, tudom. Biztosan sok szót ismersz. Válassz egy finomabbat!

EMMIKE

Melyikre gondolsz? (*Jár körbe és mondja, bár nem folyamatosan, hanem ahogy eszébe jut.*) Lökött..., ütődött..., süsü..., ööö... tyúkeszű..., korlátolt..., flúgos, ööö... elmebeteg, abnormális..., gyógyós, gyagyás, tökkelütött...!

APCIKA

Jaj, ne már! Emmike! Válassz, egy olyat, ami nem nagyon durva, **de pontosan kifejezi a véleményedet.**

EMMIKE

(*dühös, fojtott*)

Ami kifejezi a véleményemet?!

(*5 mp gondolkodás után*)

Idióta!

APCIKA *(sóhaj)*

Gratulálok! De nem egészen erre gondoltam. Kérlek! Kérlek szépen: keress egy megbocsátóbb, játékosabb, esetleg tréfásabb kifejezést! Te olyan okos vagy!

EMMIKE

Állj le, Apcika, jó? Nem kell a púder! Tudom, mire gondolsz. *(Közömbösen.)* „Butuska, kelekótya, dinka”...

APCIKÁM

Na, ez az! Édes, okos kicsi lányom! Erről van szó! Most menj, és kérj bocsánatot Vili bácsitól. Ígérem, estére lesz csoki.

Emmike kimegy. Megáll. Sóhaj

Apcika bentről várakozó mosollyal lesi szívós nevelési erőfeszítése eredményét. A szomszéd ismét a kerítésnél tesz-vesz valamit a kerti szerszámmal.

VILI

(Észreveszi Emmikét.)

Hahó, Emmike! Finom volt a csoki?

EMMIKE

(Némi gúnnyal.) Igeeen! Nagyooon! *(Aztán őszinte sajnálattal lassan.)* És... bocsáss meg Vili bácsi azért..., amit az előbb mondtam neked!... Igazán nem akartalak megbántani... *(Vili bácsi megbocsátóan vigyorog. Emmike kirobban.)* De néha olyan hülye vagy!

Vili bácsi elképedten hátra tántorodik és elmenekül.

Apa a fején a vizes ruhával kitántorog a „lakás felé”.

APCIKA

Van egy kislányom, Emmike!

Tudjátok meg: nem semmike!...

Emmike ugrándozva kimegy a másik oldalra

EMMIKE *(a malac dal dallamára)*

Öcsikém lesz, la-la-la!

Ha sírdogál a baba,

A csörgőjét fogom rázni,

Hogy kacagjon, hahaha!

(Esetleg a 2. versszakot is elénekelheti, de a felét már a színen kívül.)

Ha bepipil a baba,

és nincs otthon az anya,

be fogom majd pelenkázni,

én leszek a kismama!

Zenei átkötés.

5. jelenet

Apcika és Anyuka bejön. Az Anyuka mindig okkal jön be: hoz vagy visz valamit.

<https://mora.hu/konyv/emmike-nem-semmike-kislanyom-megorulok>

Nógrádi Gábor: Emmike nem semmike (Komédia – info@presskontakt.hu)

APCIKA

... és Vili bácsit lehülyézte!
Egy hetven éves bácsit!

ANYUKA

És te?
Beszéltél vele komolyan?
Okos kislány, hidd el! Olyan
szavakat használ...! Meghökkenítő,
hogy vág az esze! A teremtő
zsenit adott nekünk.

APCIKA

Egy zsenit?
Szívem, nézz már a fejemre *itt!*

ANYUKA

Nyugodj meg, drágám, semmi baj,
Nem Emmikétől ősz a haj.

APCIKA (*közönséghez*)

Ha nem tőle, akkor kitől?
Hidd el nekem, hogy Emmikénktől
egy rinocérosz is kidől.

Emmike és a barátja, Cinka berohannak és bebújnak az asztal alá.

EMMIKE

Segítség, jön egy vadszamár!

CINKA

Üldöz minket és kiabál!

Anyuka és Apcika rémülten látják, amint egy nagy darab férfi döngő léptekkel betolat. Egyik kezében kisebb méretű kuka.

SZEMETELŐS FÉRFI

(*próza*)

Kitekerem a nyakatokat! Hol vagytok? Piszok kis kölykök! Majd adok én nektek...!

Anyuka szinte automatikusan az asztal elé áll, hogy takarja a kislányokat, bár az abrosz lelóg annyira, hogy takarja őket félig-meddig.

APCIKA

Na, de kérem, uram!... Mit akar itt? Mit ordibál?

SZEMETELŐS FÉRFI

Ide szaladt be két kis pofátlan csitri?!

APCIKA

Mi? Micsoda? Mért kérdezi? Miért?

SZEMETELŐS FÉRFI

Majd elmondom, ha a kezem közé kapom őket!

Férfi erőszakosan be akar nyomulni. Az Apcika, amennyire tudja, feltartja. Közöttük a kuka.

APCIKA

Ide senki sem jött be! Senki!

SZEMETELŐS FÉRFI

(Ide-oda néz, kapkodja a fejét, miközben a kukával huzakodnak.)

Úgy?! Úgy?! Szóval azt állítja, hogy ide nem jött be senki?

APCIKA

Senki! Senki! Azt állítom! Azt állítom! Nem jött be! Nem jött be!

EMMIKE

*(Kiugrik az asztal alól. Mögötte szorosán Cinka. Talán fogják is egymás kezét, ami biztonságot ad.)*De igenis, mi bejöttünk! Na és?

CINKA

Na és?

EMMIKE és CINKA

Na és? Na és?

SZEMETELŐS FÉRFI

Szóval itt vagytok? Megvagytok! *(Lassabban és artikulálva fenyegető.)* Hogy mertetek szemetet önteni a kocsimba?

APCIKA

Na, de kérem! Mit beszél? Hogy képzeled?

ANYUKA

Mi van? Mi történt?

SZEMETELŐS FÉRFI

Ez a két töpörtyű beöntött a kocsimba egy kuka szemetet! De ki fogják takarítani, vagy addig élnek!

(A két kislány az apa két oldalára áll. Az Anya is ott van mellettük.)

EMMIKE

És maga, bácsi? Maga nem csinált semmit?

CINKA

Kidobta a kocsni ablakán a zsíros papírt, amiből evett!

EMMIKE

Láttuk! Láttuk! Aztán meg kiöntötte a hamut!

CINKA

A cigarettahamut! Beszállt a szánkba!

EMMIKE

Láttuk! Láttuk!

SZEMETELŐS FÉRFI

Mi? Mit láttatok? Mi? Mi?

CINKA

Igen, mi, mi láttuk!

EMMIKE

És nem csak mi láttuk! Vili bácsi is látta a szomszédból. És felvette a mobiljával! Levideózta! Ugye, Cinka?

CINKA

Ugye! Ugye! Levideózta! És az óvó néni is megmondta, hogy az utcán nem szabad szemetelni. Mert a város mindenkié.

(A SZEMETELŐS FÉRFI meghökken, elengedi a kukát, hátrál egy lépést, a szomszéd ház felé néz.)

EMMIKE

És tisztaságnak kell lenni, hogy ne legyen betegség. De maga, bácsi, kiszórta a zsíros papírt meg a hamut. Ezért öntöttük a fejére a szemetet.

CINKA

És el fogjuk mondani az óvó néninek, aki majd elviszi a rendőrségre, és ott aztán üvöltözhet a börtönben.

(A SZEMETELŐS FÉRFI közben megfordul és kirohan. Cinka meg Emmike már csak utána kiabálnak még hangosabban.)

EMMIKE

Megvan a videón!

CINKA és EMMIKE

Megvan a videón! Megvan a videón! Megvan a videón!

APCIKA

(székbe, fotelbe roskad magához szorítva a kukát.)

Emmike, ti szemetet öntöttetek a bácsi kocsijába, mert szemetelt?

EMMIKE

Naná, hogy igen!

CINKA

Naná, hogy igen! Megérdemelte!

CINKA és EMMIKE

Megérdemelte! Megérdemelte!

ANYUKA

És Vili bácsi VALÓBAN levideózta az egészet? Emmike!...

EMMIKE

Á, dehogy videózta! Csak rá akartam ijeszteni a bunkó bácsira.

A két kislány az Egy kis malacot énekli eredeti vagy a kisbabás szöveggel, és kézen fogva körbetáncolják a kukát szorongató apát.

ANYUKA *(csak a férjének sűgva)*

Látod, drágám? Mondtam: a kislányunk zseni!

APCIKA

Mert ekkorákat tud füllenteni?

Ha így folytatja, egyszer lebukik!

ANYUKA

Vagy ő lesz majd az új kockás Rubik!⁴

Emmike, Cinka kitáncolnak az apát magukkal sodorva. Anya tánclépésekkel megy utánuk. Zenei átkötés.

6. jelenet

Apcika izgatottan besiet, közben hadar, az asztalhoz ül, kinyitja a laptopját. Anya a kávécsészével lép utána.

APCIKA

Ragyogó téma jutott eszembe!

Elfelejttem, ha nem írom le!

ANYUKA

Azért a kávédat idd meg még ma!

Ne hagyd kihűlni! Mi az a téma?

APCIKA

(Lelkesen, mint, akinek most jutott eszébe)

Fiú az apjával cserél,

apa a fiú bőrében él,

s három napig suliba jár.

A kölyök pedig sok bajt csinál

az apja dolgozójában, igen!

Most ne zavarjon senki sem!

Emmike beront.

EMMIKE

Van egy kérdésem, figyeljtek!

---

⁴ Lehet az asztalon kezdettől egy Rubik kocka (meg papír, jegyzetfüzet, toll), amivel az apa – legalább egyszer – idegességében, vagy gondolkodás közben játszik, esetleg csak görgeti... És az anya most felkapja, hogy megerősítse az információt, hátha valakinek nem jut eszébe.

<https://mora.hu/konyv/emmike-nem-semmike-kislanyom-megorulok>

Ezt meg kell beszélnem veletek.

APCIKA

Kérdésed, drágám, most ne legyen!
Dolgozom legnagyobb regényemen!

EMMIKE

Ne legyél hozzám ilyen lekvár.
Kislányod vagyok! A regény megvár.
Csak egy kérdés: mi gazdagok vagyunk?

APCIKA

(kifelé)
Csoda, ha néha elszáll az agyunk?

ANYUKA *(innen próza)*

Figyelj ide, Emmikém! Van lakásunk, meleg. Van autónk, Skoda. Nyaralni megyünk a Balcsira. És ki tudjuk fizetni a villany- meg a gázszámlát. Mit akarsz még?

EMMIKE

(pityergés)
Akkor mi nem vagyunk gazdagok!

APCIKA

Szerinted, drága kislányom, mit jelent az, hogy valaki gazdag?

EMMIKE

(Még mindig pityergősen.)
Azt jelenti, hogy az apukája vesz a kislányának okostelót, ájpedet meg úszómedencét a kertbe.

APCIKA

Igen?! Akkor mi nem vagyunk gazdagok.

EMMIKE

(még mindig a pityergőst játssza, de már támad)
Ez a te hibád! Mert nem keresel elég pénzt.

APCIKA

(felfortyan)
Mi az, hogy nem keresek elég pénzt? Reggeltől estig robotolok, hogy mindenetek meglegyen.
A nyelvem kilóg...

EMMIKE

Ne a nyelved lógjon ki, Apcika! Azért nem fizetnek. Inkább keress több pénzt!

Apcika a feleségére mered.

APCIKA

Drágám! Talán mondanod kellene valamit!

ANYUKA

Emmike! Apcika sokat dolgozik. Még éjjel is ír. Nem tehet róla, hogy nem veszik a könyveit.

APCIKA

(kapkod levegő után)

Mi? Mi? Mi az, hogy nem veszik a könyveimet?! A múlt héten hányat adtak el a könyvvásáron? Tízet! Tízet!

ANYUKA

Ja, igen! Bocs! Igaz! Volt ez a tavaszi-nyári-őszi-téli árleszállítás. Elfelejtettem.

APCIKA

Ezt nem hiszem el! Megőrülök! Vagy agyoncsapok valakit!

Játékból Apcika kergeti Emmikét az asztal körül. Nincs benne igazi fenyegetés.

Közben:

EMMIKE

A Máté édesapja bezzeg gazdag. A Máté édesapja vett a Mátének okostelót meg medencét a kertbe. Nem írni kell! Dolgozni kell.

Apcika megáll az asztalba kapaszkodik, liheg. A feleségére figyel:

APCIKA

Te! Te! Rózs! Csinálj valamit! Csinálj valamit ezzel a kölyökkel, mert én ezt felpofozom! Felpofozom, úgy éljek! Vagy becserélem egy golden retrieverre! A kutya legalább tudja, mi a hála!

ANYUKA

Nyugalom, drágám! Kérlek! Ne fenyegetőzz! Inkább magyarázd meg normálisan a gyerekeknek, ha valamit nem ért.

(Emmikéhez fordul.)

Kislányom, az írás ugyanolyan munka, mint bármi más. És nagyon szép mesterség regényeket írni. Az emberek nagyon szeretnek olvasni – néhányan. Egyébként a Mátéka papája mit csinál, hogy annyi pénzt keres?

EMMIKE

(Toppant a lábával, és kissé sírósan mondja.)

Van neki szippantós kocsija. Kettő. Azzal szippantja ki a trutyit a budiból. Apcikának is lehetne...

Apcika látványosan elhanyaglik. Ha lehet egy kerti talicskába vagy kerek nyugágyba, amiben majd ki lehet tolni. . (Ebből látszik, hogy csak megjátssza magát.) Az anya kapja a vizes ruhát és a férje homlokára teszi.

ANYUKA

(Emmikéhez, szintén színpadiasan)

Nézd, mit csináltál szegény apáddal! Hát van neked szíved?

APCIKA

(hörög a mondatok között)

Végem van! Segítség! Megöl a kislányom! Hívjatok mentőt! De inkább rendőrt!

EMMIKE

(Az apjához hasonlóan játssza az eszét.)

Drága apcikám, brühühü, ne haragudjaaaá! Ne haragudj már, brühühü, hogy butaságokat beszélek! Én tégedet szeretlek a legjobban, brühühü! És engemet nem érdekel már az okos teló, meg az uszi, brühühü! Ha a Máténak van, és nekem sose nem lesz, az se' nem érdekel, brühühü! Majd irigykedek meg sírdogálok magamban, szegény Emmike, brühühü! Csak te legyél jó! Ne legyen semmi bajod! Drága apcikám! Brühühü! Édes apcikám! Ne halj meg! Brühühü! Ha meghalsz, még annyi pénzünk se lesz, mint mostan! Brühühü!

Közben az anya kitolja a férjét a talicskában vagy a nyugágyban. Emmike követi.

Zenei átkötés.

7. jelenet

A Himnusz végét halljuk kintről.

Apcika és Emmike felajzva és boldogan besietnek.

APCIKA

Láttad ezt a harcot? Micsoda küzdelem!

EMMIKE

De ütötték egymást. Én ezt nem szeretem.

APCIKA

Simogatták volna? Ne vicceljünk, kérem!

Ez judó! Dobásért jár az aranyérem!

Micsoda dicsőség!... De nem adják könnyen....

A himnuszon majdnem kicsordult a könnyem.

EMMIKE

(próza)

Apcika! Én is *olimpibajnok* akarok lenni!

APCIKA

Nagyszerű! Támogatom! És milyen sportágban akarsz *olimpibajnok* lenni?

EMMIKE

Mindegy! Mondj egyet!

APCIKA

Úszás...?

EMMIKE

Jaj, ne! Azt akarod, hogy belefulladás a vízbe?

APCIKA

Futás?

EMMIKE

De apcika! Azt akarod, hogy elessem, és beverjem a térdemet?

APCIKA

Lovaglás?

EMMIKE

Igen! Az jó!!... De nem baj, hogy nem tudok lovagolni?

APCIKA

Egy kicsit baj. Legyen akkor gerelyhajítás vagy súlydobás?

EMMIKE

És ha eltalálok valakit? Elvisz a rendőr!

APCIKA

Hm! Nem is rossz ötlet!

EMMIKE

Ne hümmögj, jó? Tudom, mire gondolsz. Inkább mondj egy olyan sportot, ami nem veszélyes!

APCIKA

Hasalás a tévé előtt chipset rágva. Aki tovább hasal, és több chipset fal, azé az aranyérem.

EMMIKE

Nagyon humor!... De tudod, mit? Legyen az én sportom a foci!

APCIKA

Szuper ötlet! Ez az! Még ma szólok a barátomnak, Jenőnek, hogy vegyen fel az egyesületbe.

EMMIKE

Minek nekem egyesület?

APCIKA

Hogyhogy minek? Edzeni, gyakorolni, focizni tanulni.

EMMIKE

Nem kell. Tudok focizni.

Lehet, hogy valamit (kispárnát? léggömböt?) kezd rugdosni (talán az apja is beszáll), amiből kiderül, hogy ügyetlen.

APCIKA

Emmike! Nem vagy te olyan buta, mint amilyennek mutatod magad. Tudod nagyon jól, hogy a sportolóknak nagyon sokat kell edzeni, gyakorolni, ha olimpiai bajnokok akarnak lenni. De hidd el, megéri! Gondolj az aranyéremre! És arra is, hogy dicsőséget hozol az országnak. Meg sok pénzt magadnak. Megéri a befektetett munka. Ígérem minden reggel elviszlek az edzésre hatra.

EMMIKE

(lederved)

Hatra? Mi az, hogy hatra?

APCIKA

A reggeli edzés hatkor kezdődik, kislányom. Jenő egyszer mondta.

EMMIKE

Az nem lehet. Akkor én még alszom. Hétkor kelek.

APCIKA

Holnaptól ötkor.

Emmike hallgat. Egy ideig csak bámul maga elé, aztán az apjához fordul, aki kíváncsian várja az újabb Emmike-ötletet

EMMIKE

Döntöttem, apcika. Legyél te olimpiai bajnok. És majd nekem adod az aranyérmedet.

APCIKA

Nagyszerű ötlet, Emmike! Bajnok leszek, és tiéd az érem. De adj tanácsot, légy szíves: milyen sportágban induljak az olimpián?

Emmike kis ideig figyel az apját, gondolkodik, aztán felcsillan a szeme.

EMMIKE

Olyan sport van, hogy *idegeskedés*? Azt megnyernéd! Az oviban senkinek az apukája nem tud úgy idegeskedni, mint te.

APCIKA

Az biztos! De csak azért, mert jó az edzőm! Hoppá!

A szereplőktől függően Emmike egy ugrással az apja ölében terem, aki kiszalad vele.

APCIKA

Rózsi! Rózsikám! Hozok egy olimpiai bajnokot! Álmodozásból aranyérmes!

Vagy, ha nem tudja felkapni, akkor kergetőzve kiszaladnak. Ebben az esetben:

EMMIKE

Fogó bácsi, fogjon meg! Fogó bácsi, fogjon meg!

Átkötő zene.

8. jelenet

Apcika bejön, leül az asztalhoz, kinyitja a laptopot és mormogja a regény első mondatát.

APCIKA

„Egy májusi reggelen... Egy napfényes májusi reggelen... Egy derűs májusi reggelen...”

Emmike érkezik egy kissé bamba kisfiút kézen fogva.

Apa bémultan nézi őket.

EMMIKE

Gyere, kisfiú, gyere! Nem engedem, hogy bántsanak. Itt fogsz lakni velünk. Kapsz finom sütit, ahogy megígértem. Hogy hívnak?

TOMIKA

Tomika!

EMMIKE

Gyere, Tomika! Itt mindenki szeretni fog téged. És nem kiabál veled.

APCIKA

Emmike! Ki ez a kisfiú?

EMMIKE

Ez a kisfiú, Tomika. Itt fog lakni velünk. A mamája rákiabált a bolt előtt, hogy: „Fogd be a szád! Nincs süti! Itt megvársz!” És bement a boltba. A kisfiú sírt. Elhoztam. Mostantól velünk fog lakni.

APCIKA

Meg akarsz őrjíteni, Emmike? Idehozol egy idegen kisfiút, mert a mamája rákiabált?

EMMIKE

Mindig azt mondd, segítsünk a szenvedőkön. Hát én most segíték a szenvedőkön.

TOMIKA

Hol a süti?

EMMIKE

(egy kekszet ad a kisfiúnak az asztalról)

Tessék! Most ez a süti. De majd kapsz igazit.

Anya bejön.

ANYUKA

Emmike! Ki ez a kisfiú!

EMMIKE

Ez a kisfiú, Tomika. Itt fog lakni velünk. A mamája rákiabált a bolt előtt, hogy: „Fogd be a szád! Nincs süti! Itt megvársz!” És bement a boltba. A kisfiú sírt. Elhoztam. Mostantól velünk fog lakni. Sütit már kapott.

Kiabálás hallatszik. Megjelenik kezében a szatyrával a feldúlt Asszony, Tomika anyja. A kiabálásra felbukkan Pircsi néni és Vili bácsi is.

ASSZONY

Segítség! Segítség! Elrabolták a gyermekemet!

PIRCSIKE

Mi történt? Micsoda?

ASSZONY

Elrabolták!

VILI

Kicsoda?

ASSZONY

(*zokog*)

Csak egy percre beugrottam a boltba...! És mire kijöttem... Nem volt ott! Tomika! Tomika!

APCIKA

Hallod, Emmike? Most azonnal visszavisszük a kisfiút a mamájához.

Apcika felkapja a gyermeket. Vagy megfogja a kezét és viszi kifelé. Emmike az apa nadrágjába (?) kapaszkodva követi.

EMMIKE

Engedd el! Engedd el! Azt mondtad, megvédjük a szenvedőket!

Az asszony, amint meglátja Apcikát a gyerekkel, nekiront, a gyermeket magához rántja, és az apukát szatyorral fejbe vágja egyszer, kétszer.

ASSZONY

Gyerekrabló! Gyerekrabló! Rendőrség! Rendőrség!

VILI BÁCSI ÉS PIRCSI NÉNI

Nahát szomszéd! Ezt nem gondoltuk volna!

APCIKA

De asszonyom! Asszonyom! Én nem raboltam el a gyerekét. Én visszahoztam, mert...

(*Emmikére pillant.*)

...mert beszaladt hozzánk!

Asszony a gyermeket kivonszolva.

ASSZONY

Tomika! Ilyet soha többet ne csinálj! A szívbajt hoztad rám!...

APCIKA

Megőrülök tőled, Emmike! Meg fogsz őrjíteni!

EMMIKE

Ugyan már! Ezt is mindig csak mondog!

Záródal az „Egy kis malac”, amit minden szereplő együtt énekel, táncol.

Először az eredeti majd az átírt szöveggel. Így öt versszak.

A közönséget is be lehet vonni énekelni – tapsos ritmusban.

A szereplők egymást is megtapsolhatják

Lehetőség van apró játékokra, amelyek felidéznek a jeleneteket:

A kutya Emmikéhez megy, * Pircsi egy csokor nefelejcsot kap Apcikától * A Szemetes a kukával billeg * Apcika megijeszti Vili bácsit stb.

VÉGE